

Σχόλια. Αλλ' ἐρήμας.] παροιμία. ἐπ' ἐρήμας τρυγήσεις, ὅτι τῆς ἀδεῶς τι παραβόντων, ὡς μηδενός αὐτίς ἀντιπράβοντος, ἐρήμας τρυγήσειν. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἄς ἀμπέλους τρυγῶντων ἀφρόντισως. Καλῶς γὰρ ἡδύ] ἐν εἰρωνείᾳ. τοῦ ἀντίον γὰρ πᾶσι δειλοῖ περὶ ὄμιλος οὐτως περὶ ἀνάτατα ἔμελλον ἐρεῖν. Ταύτη κράτιστος.] τῆ ἀπὸ τῆς ὄψω ἐν τῆς διημιγροεῖν, ἥτοι ταύτη τῆ γνώμη, ὅτι τοῦ δικάζειν βέλτιον ἔστι τὸ ἐνδρον κατέξασθαι. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πυκνῆς τῆς κτ' πλὴν ἐτέραν χεῖρα ἢ δλωμῶν ἐχρότων.

CHRIST. Οὐκ ἀλλ' ἐρήμας.] Prouerbiū est, ἐπ' ἐρήμας τρυγήσεις, cadens in eos qui sine metu aliquid designant, neque metuunt prohibitozem. Ductum autem ab iis qui incuriosè vites custodiunt, nam ἐρήμας ἀμπέλους intelligendum, vineas desertas à custode. vir magni & indefessi ingenij Erasmus non satis dignè sensum huius adagij

A extricauit, meritòque censuram doctiff. & diligentissimi H. Stephani incurrit; sed rectè tamen Prouerbiū hoc notauit illi esse affine γλυκεῖ δ' ἄρα φύλακος ἐκλελοιπότης. i. Custode moto dulcis est autumnitas, quam sententiam sunt qui ad obscenam traducant, & nos monuimus ad Lysistratam huius Cornici. Ταύτη κράτιστος εἰμί] Hac, inquit, parte potens sum. Aut, hanc sententiam semper valere puto, Nempe melius esse iudicia exercere quàm domi sedere & quiescere, Interpretæ Græcus hic contrarium pronunciat, ait enim ταύτη τῆ γνώμη κράτιστός εἰμι, ὅτι τοῦ δικάζειν βέλτιον ἔστι τὸ ἐνδρον κατέξασθαι. Sed opinor articulos τοῦ & τὸ locum mutare debere. Alij subaudiunt χεῖρα in ταύτη, & translatum putant à pugilibus qui alteram manum habent valentiozem.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

S T R O P H A.

Χο. Ως δὲ πάντα ἐπελήλυθεν,
Κεῖ δὲν παρῆλθεν, ὡς ἔρω-
Γ' ἢ ξανόμην ἀκούων.
Κὰν μακάρεσσιν δικάζειν
Αὐτὸς ἔδοξεν ἡβίαις,
Ἡδὲ μὲν ἄλλοι λέγοντι.

C
CH. *Quam benè omnia persequens
Nil prateriuit. hæc mihi
Grata quidem audienti,
Vt videar beatas
Incolere insulas, &
Iudiciis præesse.*

Σχόλια. Ως δὲ πάντα ἐπελήλυθεν.] θαυμάζει ὁ χορὸς Πυλοκλέωνος πλὴν κατῶσασιν. Δικάζειν.]

D
Δίον εἰπεῖν οἰεῖν, δικάζειν εἰπεῖν ὡς φιλέδικος.

Σ Τ Σ Τ Η Μ Α.

S Y S T E M A.

Φι. Ως δὲ πάντα ἤδη σκορδινᾶται, καὶ σὺ οὐκ ἐν αὐτῷ.
Ἡ μὲν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

PH. *Am q̄ ille pandicularis fatiscit, nec sui potens est,
Sed faxo ut hodie lora ceruas mortui inueni.*

Σχόλια. Σκορδινᾶται.] σκορδινᾶσαι ἔστιν, ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐξ ὕψους ἀνισάμφοροι. καὶ μὲν χάσμις τὰ μέλη ἐκτείνοντες. φησὶν οὖν ὅτι χάσμιται καὶ διατείνεται ὑπὸ τῆς ἀθυμίας. Σκύτη βλέπειν.] ὅ ἔστι πληγὰς ὅτι ἐμβαλῶν παροιμία δὲ ἐλέγχετο ὅτι τῆς δειλιῶντων, ἀλλως, μέμνηται τῆ παροιμίας Εὐπόλις ἐν χρυσῷ γῆρας φησὶ γὰρ ἀτεχνῶς μὲν οὐκ τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει. ἔρη] δὲ ὅτι τῆς ὑποψιαστικῶς διακεκμημένων πρὸς τὰ μέλη λοντα κακὰ.

E
& deductum quasi καρδινῆμα vel κορδινῆμα (siue à pupulis siue à fatietate) præfertim cum idem Erotianus dicat σκορδινᾶσαι esse καρδιαρεῖν & hunc nostrum Comicum laudet. Tamen Galenus in Lexidio earundem vocum agnoscit σκορδινῆμα vel σκορδινισμόν pro extensione membrorum cum oscitatione, quæ hic locum habet, ait enim illum iά oscitare & protendi sensibus ereptis (sic enim ἀθυμίαν, quod ait Scholiastes interpretor, quam in Acharnensibus vocat ἀλογίαν, quæ vox reponenda in Sude codicibus vbi malè ait gigni hunc morbum ἐξ ἀναλογίας) & quasi è somno surrecturus. Propterea, hic sequitur καὶ σὺ ἐν ἐν αὐτῷ. sic enim lego, vel ἐπέτ' αὐτῷ. Βλέπειν σκύτη] Prouerbiū est quod expetit in meticulosos qui flagra & lora & scuticas semper præ oculis habent, cuius meminit Eurpolis in aureo sæculo, ἀτεχνῶς μὲν οὐκ τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει. i. Verè ergo lora respicit quod inquit, Erasmus in Adagiis non videtur vidisse mentem Aristophanis, neque sensum Prouerbij, cum verit σκύτη tergora, nam de coriis & neruis bubulis intelligendum. vnde Plautus fetuorum & verberonū genus ferratile dixit, quod mortui incurfant boues. Itaq; meritò Desyderi' castigat' est ab H. St.

CHRIST. Ἡδὲ σκορδινᾶται.] Hoc verbi deductum putant ab alliorum repletionem, & arbitrantur ex eorum acrimonia conuelli membra & extendi. Latine hoc dicitur Pandiculari, quia talis conuulsio pandum faciat corpus, sed quum sine esu alliorum membrorum illa extensio contingat etiam iis qui à somno excitantur, non putem veram esse hanc vocis originationem. Erotianus vocum Hippocraticarum antiquus & diligens enarrator, ait esse qui hunc morbum κορδινῆμα potius vocent quàm σκορδινῆμα, quos errare putat eruditissimus Gorræus in Medicis Definitionibus. Ego verò quamuis non dubitem lubricam esse aleam in veriloquiorum & etymorum inuestigatione, existimo tamen κορδινῆμα non spernendum

F
G
Rr iij